

ΛΟΓΟΣ

THE ART OF SCIENTIFIC MIND

COLLECTION OF SCIENTIFIC PAPERS

WITH PROCEEDINGS OF THE INTERNATIONAL SCIENTIFIC AND PRACTICAL CONFERENCE

PUBLIC COMMUNICATION IN SCIENCE: PHILOSOPHICAL, CULTURAL, POLITICAL, ECONOMIC AND IT CONTEXT

MAY 15, 2020 • HOUSTON, USA

VOLUME 3

DOI 10.36074/15.05.2020.v3
ISBN 978-0-208-87341-5

EUROPEAN
SCIENTIFIC
PLATFORM

ΛΟΓΟΣ

COLLECTION OF SCIENTIFIC PAPERS

WITH PROCEEDINGS OF THE INTERNATIONAL
SCIENTIFIC AND PRACTICAL CONFERENCE

**«PUBLIC COMMUNICATION IN SCIENCE:
PHILOSOPHICAL, CULTURAL, POLITICAL,
ECONOMIC AND IT CONTEXT»**

MAY 15, 2020

VOLUME 3

Houston • USA

E
S
P

Chairman of the Organizing Committee: Holdenblat M.

Responsible for the layout: Kazmina N.

Responsible designer: Bondarenko I.

P 97 Public communication in science: philosophical, cultural, political, economic and IT context: Collection of scientific papers «ΛΟΓΟΣ» with Proceedings of the International Scientific and Practical Conference (Vol. 3), May 15, 2020. Houston, USA: European Scientific Platform.

ISBN 978-0-208-87341-5
DOI 10.36074/15.05.2020.v3

Papers of participants of the International Multidisciplinary Scientific and Practical Conference «Public communication in science: philosophical, cultural, political, economic and IT context», held in Houston, May 15, 2020, are presented in the collection of scientific papers.

The conference is included in the catalog of International Scientific Conferences; approved by ResearchBib and UKRISTEI (Certificate № 268 dated 19 March 2020); certified by Euro Science Certification Group (Certificate № 22151 dated 17 April 2020).

Conference proceedings are publicly available under terms of the Creative Commons Attribution 4.0 International License (CC BY 4.0).

Bibliographic descriptions of the conference proceedings are indexed by CrossRef, ORCID, Google Scholar, ResearchGate, OpenAIRE and OUCI.

UDC 001 (08)

© Participants of the conference, 2020

© Collection of scientific papers «ΛΟΓΟΣ», 2020

© European Scientific Platform, 2020

ISBN 978-0-208-87341-5

CONTENT

SECTION VIII. MEDICINE

ACUTE PERITONITIS. ANTIOXIDANT AND ANTICYTOKINE THERAPY Hresko M.M.	7
PATOPHYSIOLOGICAL ASPECTS OF MENOPAUSE Hresko M.D.	9
PREVENTION OF DEPRESSION DEVELOPMENT IN CONTINUIG SELF-ISOLATION BY PSYCHOHYGIENIC METHODS Gerasymenko O., Katelevska N., Abdelmordy M.	12
FEATURES OF THE REHABILITATION OF PATIENTS WITH PARANOID SCHIZOPHRENIA WITH CONCOMITANT HYPERPROLACTINEMIA Korovina L., Radchenko T	13
THE EFFECT OF DIFFERENT TREATMENT STRATEGIES IN PATIENTS WITH NONALCOHOLIC FATTY LIVER DISEASE IN COMBINATION WITH INSULIN RESISTANCE AND TYPE 2 DIABETES MELLITUS ON CERAMIDE CONCENTRATIONS Reseach group: Pavlovskiy L.L., Shypulin V.P., Chernyavskiy V.V., Linevska K.Y	15
USE OF BETA-BLOCKERS IN EVIDENCE-BASED MEDICINE: CLINICAL TRIALS DATA Pavlova O., Salun O	21
АКТИВНІ ТЕХНОЛОГІЇ У ВИВЧЕННІ «ПАТОМОРФОЛОГІЇ» Кіндратів Е.О	24
АКТУАЛЬНІСТЬ ПРОФІЛАКТИКИ ТА ДОНОЗОЛОГІЧНОЇ ДІАГНОСТИКИ СОЦІАЛЬНО ЗНАЧУЩИХ ЗАХВОРЮВАНЬ У ПЕРІОД НЕСТАБІЛЬНОСТІ ЕКОНОМІКИ Тереник С.А., Старусева В.В.	25
БАЗОВІ АСПЕКТИ ПРОФЕСІЙНОГО НАВЧАННЯ ФІЗИЧНИХ ТЕРАПЕВТІВ Науково-дослідна група: Андрійчук О.Я., Гайдучик П.Д., Гайволя Р.Ю., Грицай О.С.	27
БІОЕТИЧНІ ТА ПРАВОВІ ПИТАННЯ ВІЛ/СНІД У ПРАКТИЦІ МЕДИЧНОГО ПРАЦІВНИКА Восканян А.А., Марчук Д.В., Зезекало А.О	29
ВПЛИВ ФАКТОРІВ ЗОВНІШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА НА ПРОДУКТИВНІСТЬ ТА СТАН ЗДОРОВ'Я СІЛЬСЬКОГО ЛІКАРЯ Богуславська А.Д., Ціватий І.А.	33
ГЕНЕТИЧНІ ФАКТОРИ РОЗВИТКУ БРОНХІАЛЬНОЇ АСТМИ Каднай О.С.	36
ГИПОДИНАМИЯ – ПРОБЛЕМА ХХІ ВЕКА Коляда К.Д., Косилова О.Ю.	37

ИММУНОЛОГИЧЕСКИЙ СТАТУС БОЛЬНЫХ С ПЕРИТОНИТОМ И ПУТИ ЕГО КОРРЕКЦИИ Гресько М.М.	39
КЛІНІКО-ПСИХОПАТОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПІДЛІТКІВ З ДИТЯЧИМ ЦЕРЕБРАЛЬНИМ ПАРАЛІЧЕМ ТА ЇХ ДИНАМІКА В ХОДІ РЕАБІЛІТАЦІЇ ЗА СИСТЕМОЮ ІНТЕНСИВНОЇ НЕЙРОФІЗІОЛОГІЧНОЇ РЕАБІЛІТАЦІЇ Мелех Н.В.	42
КЛІНІЧНІ АСПЕКТИ ДИФЕРЕНЦІЙНОЇ ДІАГНОСТИКИ ЕРОЗИВНИХ УРАЖЕНЬ СЛИЗОВОЇ ОБОЛОНКИ ПОРОЖНИНИ РОТА У ДІТЕЙ Зайцева Є.М., Шаповалова Г.І.	44
КОРЕКЦІЯ ВІКОВИХ УРОГЕНІТАЛЬНИХ ПОРУШЕНЬ Гресько М.Д.	47
КТ ЯК МЕТОД ДІАГНОСТИКИ ІНВАЗИВНОГО АСПЕРГІЛЬОЗУ Гуманець К.Р., Марченко І.О., Сухова В.Р.	50
МЕТОД ВНУТРІШНЬОКЛІТИННОГО ЕЛЕКТРОФОРЕЗУ ДЛЯ ВИЗНАЧЕННЯ ФУНКЦІОНАЛЬНОГО СТАНУ КЛІТИН БУКАЛЬНОГО ЕПІТЕЛІЮ ПРАЦІВНИКІВ ВО «КАПРОЛАКТАМ» Сіренко О.В., Кучеренко Е.О.	51
НЕПРАВИЛЬНОЕ ПИТАНИЕ – ПРОБЛЕМА СОВРЕМЕННОГО ОБРАЗА ЖИЗНИ Лактионова Е.И., Косилова О.Ю.	53
 SECTION IX. PHARMACY	
NOVEL THERAPEUTIC AGENTS IN CONSTIPATION Парчамі Г.С.	56
ІСТОРІЯ ОДНІЄЇ ФОТОГРАФІЇ: ЛЕО ГРЕЙФ Мартинів Ю.І., Куковська І.Л.	57
 SECTION X. PSYCHOLOGY AND SOCIOLOGY	
ОРГАНІЗАЦІЯ УПРАВЛІННЯ СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНОЮ ПІДСИСТЕМОЮ ПІДПРИЄМСТВА ТА ШЛЯХИ ЇЇ ПОКРАЩЕННЯ Косило Х.М.	62
ПРОФЕСІЙНЕ СТАНОВЛЕННЯ ОСОБИСТОСТІ Касьяненко М.В.	68
ПСИХОЛОГІЧНІ НАПРЯМИ ПОСТРАВМАТИЧНОГО ЗРОСТАННЯ ХВОРОГО ТА ЙОГО БЛИЗЬКИХ РОДИЧІВ П'янківська Л.В.	70

САМООСВІТА ДОРΟΣЛИХ ЯК УМОВА СОЦІАЛЬНОЇ АДАПТАЦІЇ,
ПРОФЕСІЙНОГО САМОВДОСКОНАЛЕННЯ І ДУХОВНОГО РОЗВИТКУ
ОСОБИСТОСТІ
Штангрет Л.І......73

СКЛАДНОСТІ В ОБМІНІ НАУКОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ МІЖ ПСИХОЛОГАМИ
РІЗНИХ КРАЇН У СУЧАСНОМУ ГЛОБАЛІЗОВАНОМУ ТА ОБ'ЄДНАНОМУ
СВІТІ
Кондратенко Л.О......76

SECTION XI. SOCIAL COMMUNICATIONS AND CULTUROLOGY

POLITICAL PROCESSES IN A NETWORK SOCIETY
Shabunina V78

ІНСТРУМЕНТИ ЗАЛУЧЕННЯ ВІДВІДУВАЧІВ ДО ПОДІЙ В СФЕРІ КУЛЬТУРИ
Пархоменко І.І......80

ОСНОВНІ ЧИННИКИ ФОРМУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ В
МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ
Шелюх О.М., Андріянова О.Я......82

SECTION XII. PHILOLOGY

CRITICAL THINKING AS A SPRINGBOARD FOR THE DEVELOPMENT OF
COMMUNICATIVE COMPETENCE
Kozubai I., Khadzhy A......84

SCIENTIFIC CONFERENCE COMMUNICATION FEATURES: REALITIES AND
PROSPECTS
Bohdan S., Tarasiuk T......86

SUBSTANTIVE PREDICATIVES OF EVALUATION IN THE LITERARY TEXT
Cherkas N.88

THE FEATURES OF FOLK AND LITERARY TALES IN A SHORT STORY "THE
NIGHTINGALE AND THE ROSE" BY O. WILDE
В'юн О.Б......93

THE MASK OF THE CHATTERTON AND THE ANONYMOUS OF W. SCOTT
Timofieieva V95

ИСТОРИКО-ЭТИМОЛОГИЧЕСКИЕ ОСОБЕННОСТИ ЛЕКСЕМЫ 'WOLF' В
АНГЛИЙСКОМ ЯЗЫКЕ
Баранов С.Ю.97

ПЕРИФЕРІЯ ФРАЗЕОЛОГІЧНОЇ ВЕРБАЛІЗАЦІЇ ЛІНГВОКУЛЬТУРНОГО
КОНЦЕПТУ ЛЮДИНА
Гарбера І.В......98

ТЕМПОРАЛЬНА МЕРЕЖА ЛІРИЧНИХ ТЕКСТІВ АМЕРИКАНСЬКОГО ГУРТУ
TALKING HEADS
Музика Я.В., Кузьменко А.О...... 100

ТИПОЛОГІЧНІ КОНТЕКСТИ МОВЧАННЯ В ДРАМАТУРГІЙНИХ ТЕКСТАХ
ЛЕСІ УКРАЇНКИ
Романюк Л.Б...... 102

SECTION XIII. POLITICS

STAGES OF E-GOVERNMENT TECHNOLOGIES DEVELOPMENT AND
IMPLEMENTATION
Cresniou A., Vynohradova D...... 104

КОМУНІКАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ СУСПІЛЬСТВА VS КОМУНІКАЦІЙНА
ДІЯЛЬНІСТЬ ВЛАДИ
Карпчук Н.П., Юськів Б.М...... 108

НАЦІОНАЛЬНА ІДЕНТИЧНІСТЬ: ЗАХИСТ ВІД ДЕСТРУКТИВНИХ
ІНФОРМАЦІЙНИХ ВПЛИВІВ У КОНТЕКСТІ РОЗБУДОВИ
ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА В УКРАЇНІ
Руденко Ю.Ю...... 111

SECTION XIV. PHILOSOPHY

THE PHILOSOPHY OF LAW AS A TOOL OF OVERCOMING THE CRISES
Skyba E...... 117

КОНЦЕПЦІЯ «ГОРНЬОЇ РЕСПУБЛІКИ» СКОВОРОДИ: ДОГМАТИЧНО-
ХРИСТІЯНСЬКИЙ ПОГЛЯД
Шувалов В.С...... 119

DOI 10.36074/15.05.2020.v3.25

ПСИХОЛОГІЧНІ НАПРЯМИ ПОСТТРАВМАТИЧНОГО ЗРОСТАННЯ ХВОРОГО ТА ЙОГО БЛИЗЬКИХ РОДИЧІВ

ORCID ID: 0000-0001-9086-271X

П'янківська Людмила Володимирівна

канд. психол. наук, асистент кафедри педагогіки,
психології, медичного та фармацевтичного права

Національна медична академія післядипломної освіти ім. П. Л. Шупика

УКРАЇНА

У сучасному світі постійно відбувається активна трансформація у всіх суспільних сферах життя, що накладає відбиток на людину. Конфлікт на Сході держави, надзвичайні ситуації, соціально-економічні негаразди, складні і невиліковні хвороби, втрата близьких спричинюють страждання та суворі випробування фізичних та психологічних ресурсів особистості. Вони посилюють внутрішні переживання травматичних і аверсивних подій людиною, призводять до негативних впливів на неї, але водночас є основою для позитивних особистісних змін. Саме тому виникає великий інтерес до проблематики посттравматичного зростання.

Феномен посттравматичного зростання почали активно досліджувати наприкінці минулого століття. Зарубіжні вчені Н. Фінкель, Дж. Каплан, А. Маслоу одними із перших акцентують увагу на позитивних наслідках пережитих страждань і травматичних подій. Н. Фінкель за результатами власних спостережень констатує позитивні наслідки травми у студентів [11]. Учені Дж. Каплан, А. Маслоу та В. Франкл вважають, що психотравмуючі події та зумовлені ними страждання можуть проявлятися у людини двояко: і як джерело потенційної загрози для її психічного здоров'я так і як основа для потенційного позитивного досвіду [2]. Дж. Браун та Ш. Тейлор вивчаючи посттравматичне зростання розглядають його як позитивні когнітивні ілюзії, що виконують адаптаційну функцію, а М. Маніс, М. Мейман, Дж. Шедлер вбачають його прикладом захисного заперечення [15; 13].

Посттравматичне зростання є досвідом позитивних змін, що відбуваються з людиною у результаті зіткнення зі складними кризовими життєвими ситуаціями [14]. Саме сильні стресогенні події є поштовхом для перегляду власного життя, переконань, поглядів, ієрархії життєвих цінностей. Посттравматичне зростання виявляється протилежним полюсом посттравматичного стресового розладу особистості.

У вітчизняній психології досліджуваний феномен є досить новим і недостатньо вивченим. Після розгортання військових дій на Сході держави стрімко актуалізувалась потреба розуміння особистісних змін саме в учасників збройного конфлікту. Водночас, дана проблематика є затребуваною і у інших напрямках, зокрема це стосується і особистості хворого та його близьких родичів.

Аналіз досліджень науковців вказує, що трансформація у хворого відбувається тоді, коли він прагне примиритися із захворюванням, що сприяє обдумуванню та переосмисленню подальшого свого життя. Онкологію (М. Кордова), хвороби серця, ВІЛ (СНІД), параліч, безпліддя (Х. Теннен, Г. Аффлек, Р. Макндола), згвалтування (П. Фрейзье, Г. Тереза, М. Бурт, Б. Кац), боротьбу з захворюваннями дітей (Д. Абботт, Х. Вільям) відносять до життєвих криз, що призводять до посттравматичного зростання [1; 5; 17].

Детальніше зупинимось на основних напрямках посттравматичного зростання хворого та його близьких родичів. Учені виділяють три основні

напрями позитивних змін (напрями росту), що відбуваються в результаті життєвих криз: мобілізацію прихованих можливостей особистості, які сприяють стійкості перед життєвими ситуаціями й змінюють самовідчуття; зміцнення значущих взаємин; екзистенцію, що впливає на переосмислення власної життєвої філософії. Водночас, значимими чинниками на шляху до посттравматичного зростання хворого є також віра і соціальна підтримка близьких людей.

Напрям мобілізації прихованих можливостей особистості розкриті у працях Г. Афлека, Д. Еббота і В. Мередіт. Дослідники Д. Еббот і В. Мередіт у більшості батьків психічно відсталих дітей констатують вияви посттравматичного зростання через зниження критичності, переосмислення власного психологічного благополуччя й наявне зближення членів родини [2]. Науковці визначили, що у батьків хронічно хворих на інсуліновий діабет дітей сформувався здатність протистояти складним проблемам та збагатилися погляди на життя [5].

Ряд учених експериментально доводять значущість зміцнення взаємин та соціальної підтримки близьких при посттравматичному зростанні, що виражається глибшим сприйняттям важливості сімейних зв'язків та підвищенням їх цінності. У своїй науковій праці Ц. Вайс констатує також вияви посттравматичного зростання у вибірці жінок з раком молочної залози на ранній стадії. Окрім того, залучені до досліджень чоловіки онкохворих пацієнток також підтверджують ці позитивні психологічні зміни [16]. Учений Г. Афлек акцентує увагу на тому, що матері хворих новонароджених дітей, вказували на позитивні здобутки, емоційне зростання, розуміння важливості ролі дитини в їх житті саме після частішого перебування з нею [5].

Слід зазначити, що посттравматичне зростання відноситься до тих змін, які знаходяться поза межами людської стійкості та витривалості й виявляться у всіх стресових ситуаціях, незалежно від їх інтенсивності впливу. Саме прийняття ситуації такою, якою вона є й визнання її – значить відпустити реальну ситуацію й жити далі. Слід відзначити, що саме В. Франкл на основі відкритої ним проактивності, вказує на відповідальність кожної людини за власне життя. Він зазначає, що вона здатна проявити внутрішню свободу волі, усвідомити необхідність наповненості свого життя цілями і цінностями, сформувані власні нові та неповторні сенси, бо вони є основою існування особистості, в тому числі і хворого та його близьких родичів [3, с. 83; 4].

Проактивність В. Франкла підтверджується дослідженнями вчених Р. Коллінз, Р. Сільвер, Л. Скокан, С. Тейлор та ін. Дослідник Р. Сільвер фокусує увагу на появу сенсу у жінок, що пережили випадки інцесту в дитинстві, через аналіз можливостей «позитивних результатів» власного досвіду [2]. Американські учені за результатами власних досліджень установили, що досвід хворих на онкологічні захворювання призводить до змін у таких важливих життєвих сферах як: погляди на світ, повсякденне життя та власні пріоритети, міжособистісні стосунки з іншими та бачення майбутнього [9; 10].

У цьому контексті варто звернути увагу й на дослідження І. Ялома. Учений вказує, що багато онкохворих на термінальній стадії використовують свою кризову ситуацію як ресурс, що сприяє їх особистісному зростанню. Серед яких він виділяє: перегляд життєвих пріоритетів, зменшення значення власної життєвої тривіальності; появу усвідомленого зваженого відношення до власних дій; радість та цінування кожного моменту життя; суттєве зближення із близькими; зменшення страхів у міжособистісній взаємодії, готовність до ризику.

Ряд дослідників пов'язують навмисні румінації саме із високим рівнем посттравматичного зростання і чинником знаходження сенсу. Саме цілеспрямований аналіз травматичної події допомагає віднайти більше шансів

на вияв сенсу і трансформувати бачення власного життя [7; 8; 10]. Науковці К. Парк, Д. Едмондсон, Дж. Фенстер, Т. Бланк експериментально підтверджують присутність сенсу у житті онкохворих, що позитивно корелює з поставматичним зростанням [12].

Вагомими стратегіями постравматичного зростання окрім прийняття, є гумор і рефреймінг. Гумор вважають базовою складовою задоволеності життям. Якщо хворий або його близькі родичі зможуть віднаходити комічне у складній життєвій ситуації, то це сприятиме гармонізації міжособистісної взаємодії й допоможе дистанціюватися від травматичної події.

Позитивний рефреймінг допомагає концентруватись хворому не на втратах і проблемі, а усвідомлено проаналізувати їх, зосередитися саме на власних досягненнях та віднайти позитивні сторони у ситуації, що склалася. Тобто рефреймінг є трансформацією поглядів на пережиту травматичну ситуацію аби побачити її у позитивному контексті.

Науковці Г. Афлек та Г. Теннен у своєму тривалому експериментальному дослідженні особливостей вияву каузальної атрибуції у чоловіків з серцевою недостатністю та перенесеним інфарктом міокарда доводять, що більшість таких пацієнтів знаходили позитивні зміни від власного травматичного досвіду. Досліджувані зазначали, що їх захворювання сприяло переосмисленню поглядів на ведення звичного способу життя, сприяло трансформації стилю життя та збільшенню відчуття насолоди від нього, спричинило зміни у «філософії життя», релігійних поглядах та цінностях. Учені встановили, що саме ця категорія пацієнтів мала менше виявів повторного інфаркту й констатували серед них нижчу смертність через 8 років [6].

Хворий, що демонструє постстресове зростання переживає незначний період часу такі негативні стани як депресію і тривогу, але згодом у нього покращується самопочуття. Вчений М. Селігман акцентує увагу на те, що краще відновлення на післятравматичному рівні є основним показником посттравматичного зростання [1]. Воно є свідченням його психологічної стійкості і пружності та джерелом розвитку й визначення способів власного благополуччя. Для певних хворих це є досвід саморозвитку та самовдосконалення через трансформацію особистості.

Отже, сучасний стан досліджень посттравматичного зростання засвідчує його соціальну значущість та недостатню розробленість у психології. Слід вказати на клінічну цінність посттравматичного зростання для одужання та повернення до нормального життя хворого. Саме дослідження психологічних особливостей та основних чинників вияву посттравматичного зростання у осіб з різними захворюваннями дасть змогу комплексно підходити до розробки профілактичних психокорекційних заходів, програм реадaptaції та психологічного відновлення хворих та їх близьких родичів.

Список використаних джерел:

- [1] Зливков, В. Л., Лукомська, С. О. & Федан, О. В. (2016). *Психодіагностика особистості у кризових життєвих ситуаціях*. Київ : Педагогічна думка.
- [2] Зубовський, Д. (2019). Особистісне зростання учасників АТО у посттравматичний період (дис. канд. психол. наук). *Національний університет оборони України імені Івана Черняхівського*. Київ, Україна.
- [3] Кові, Стівен Р. (2016). Сім звичок надзвичайно ефективних людей. Харків : Книжковий Клуб «Клуб Сімейного дозвілля».
- [4] П'янківська, Л.В. (2017). Взаємозв'язок «емоційного вигорання» з ціннісно-сисловою сферою військовослужбовців. *Актуальні проблеми психології: Збірник наукових праць Інституту психології імені Г. С. Костюка НАПН України. Психологія особистості. Психологічна допомога особистості*. (Том XI (15), 431–437.

- [5] Affleck, G., Allen, D., McGrade, B., Ratzan, S. & Tennen, H. (1985). Causal and control cognitions in parents coping with chronically ill children. *Journal of Social and Clinical Psychology*. 3(3), 367–377.
- [6] Affleck G., Tennen H., Croog S., Levine S. (1987). Causal attribution, perceived benefits, and morbidity after a heart attack: an 8-year study. *Journal of consulting and clinical psychology*. 55(1), 29–35.
- [7] Cann, A., Calhoun, L. G., Tedeschi, R. T., Triplett, K. N., Vishnevsky, T., & Lindstrom, C. M. (2011). Assessing posttraumatic cognitive activity: The Event Related Rumination Inventory. *Anxiety, Stress, & Coping* (24), 137–156. doi:10.1080/10615806.2010.529901.
- [8] Cann, A., Calhoun, L. G., Tedeschi, R. G., Kilmer, R. P., Gil-Rivas, V., Vishnevsky, T., & Danhauer, S. C. (2010). The Core Beliefs Inventory: A brief measure of disruption in the assumptive world. *Anxiety, Stress, & Coping*. (23), 19–34. doi:10.1080/10615800802573013. doi:10.1080/10615800802573013
- [9] Collins R. L., Taylor S. E., Skokan L. A. (1990). A better world or a shattered vision? Changes in life perspectives following victimization. *Social cognition*. 8(3), 263–285.
- [10] Groleau, J. M., Calhoun, L. G., Cann, A., & Tedeschi, R. G. (2012). The role of centrality of events in posttraumatic distress and posttraumatic growth. *Psychological Trauma: Theory, Research, Practice, and Policy*, 5(5), 477–483.
- [11] Finkel N. J. (1975). Strens, traumas, and trauma resolution. *American Journal of Community Psychology*, Jun, 3(2), 173–178.
- [12] Park, C. L., Edmondson, D., Fenster, J., & Blank, T. (2008). Meaning making and psychological adjustment following cancer: The mediating roles of growth, life meaning, and restored just beliefs. *Journal of Consulting and Clinical Psychology*. (76) 863– 875. doi:10.1037/a0013348.
- [13] Shedler J., Mayman M., Manis M. (1993). The illusion of mental health. *American Psychologist*. 48(11), 1117–1131.
- [14] Tedeschi R.G., Calhoun L.G. (2004) Posttraumatic growth: Conceptual foundations and empirical evidence. *Psychological Inquiry*. (15), P.1–18.
- [15] Taylor S. E., Brown J. D. (1988). Illusion and well-being: a social psychological perspective on mental health. *Psychological bulletin*. 103(2), 193–210.
- [16] Weiss T. (2002). Posttraumatic growth in women with breast cancer and their husbands: An intersubjective validation study. *Journal of psychosocial Oncology*. 20(2), 65–80
- [17] Post Traumatic Growth. Retrieved from <http://www.posttraumaticgrowth.com/>.

DOI 10.36074/15.05.2020.v3.26

САМООСВІТА ДОРΟΣЛИХ ЯК УМОВА СОЦІАЛЬНОЇ АДАПТАЦІЇ, ПРОФЕСІЙНОГО САМОВДОСКОНАЛЕННЯ І ДУХОВНОГО РОЗВИТКУ ОСОБИСТОСТІ

Штангрет Лілія Іванівна

здобувач вищої освіти ННІ педагогічної освіти, соціальної роботи і мистецтва
Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького

НАУКОВИЙ КЕРІВНИК:

Архипова Світлана Петрівна

докт. пед. наук, професор кафедри соціальної роботи та соціальної педагогіки
Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького

УКРАЇНА

Особливо актуального значення самоосвіта набуває в теперішній час, коли більшість з нас працює та навчається в дистанційному режимі.

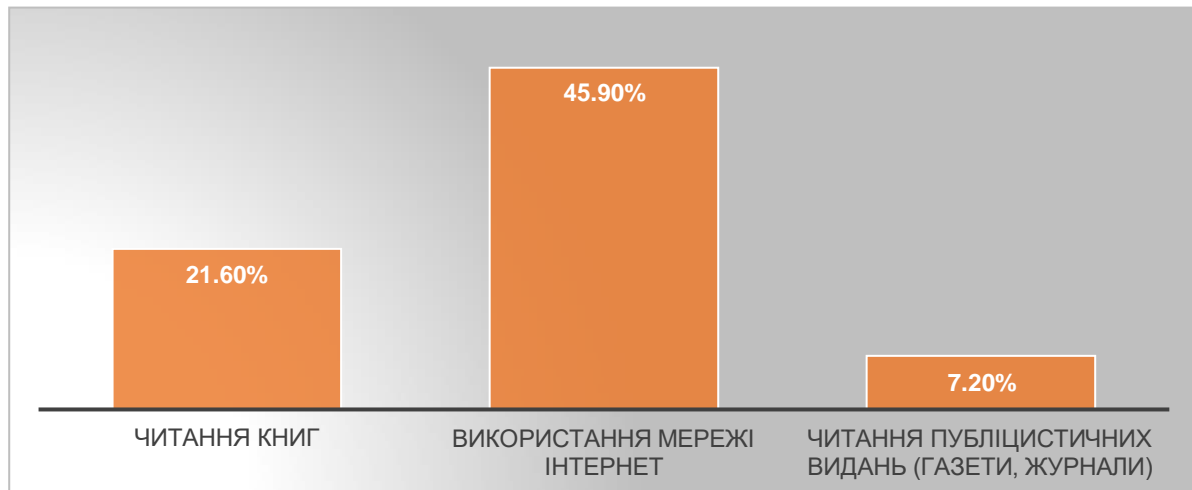
Підвищення ролі освіти дорослих у розвитку сучасного суспільства зумовлюється загальним прискоренням соціально-культурних змін як на

глобальному, так і на локальному рівнях. Швидкоплинність й ускладнення процесів сучасного життя за загальної тенденції його збільшення для кожної окремої людини об'єктивно зумовлюють необхідність формування особистості, здатної до сприйняття і здійснення перетворень, налаштованої на усвідомлення змінності світу як природної норми та безперервного підвищення свого компетентнісно-кваліфікаційного рівня. Важливим чинником, що сприяє розв'язанню цієї проблеми, є самоосвіта дорослих, функціонування й розвиток якої виступає однією з умов соціальної адаптації, професійного самовдосконалення і духовного розвитку особистості [1].

На нашу думку, постійна самоосвіта кожної людини сприяє її входженню в ритм сучасного інформаційного та глобалізованого суспільства, який постійно опановує нові вектори розвитку та взаємодії в соціумі.

З метою вивчення рівня самоосвіти дорослих, нами було проведено онлайн-опитування 75 осіб різного віку. В дослідженні взяли участь 11 чоловіків та 64 жінки. Вікові межі яких коливались від 23 до 54 років. Опитування проводилося за допомогою онлайн-анкети «Роль та значення самоосвіти в житті дорослих осіб» та методики «Визначення рівнів здатності до саморозвитку й самоосвіти».

Загалом, 74,7% осіб вказали, що постійно займаються самоосвітою (з них 21,6% читають різноманітні книги; 45,9% дізнаються все необхідне в мережі Інтернет, ще 7,2% опитаних займаються дослідженням публіцистичних джерел (газети, наукові журнали) (Рис. 1.). При цьому 25,3% осіб зазначили, що ніколи не приділяли значної уваги самоосвіті, оскільки для розвитку їм вистачає процесу навчання або професійної діяльності.

SCIENTIFIC PUBLICATION

ΛΌΓΟΣ

COLLECTION OF SCIENTIFIC PAPERS

WITH PROCEEDINGS OF THE INTERNATIONAL
SCIENTIFIC AND PRACTICAL CONFERENCE

**«PUBLIC COMMUNICATION IN SCIENCE:
PHILOSOPHICAL, CULTURAL, POLITICAL,
ECONOMIC AND IT CONTEXT»**

May 15, 2020 • Houston, USA

VOLUME 3

English, Ukrainian and Russian

*All papers have been reviewed
Organizing committee may not agree with the authors' point of view
Authors are responsible for the correctness of the papers' text*

Signed for publication 15.05.2020. Format 60×84/16.
Offset Paper. The headset is Arial. Digital printing.
Conventionally printed sheets 7,21.

*Circulation: 100 copies.
Printed from the finished original layout.*

Contact details of the organizing committee:
21037, Ukraine, Vinnytsia, Zochykh str. 18, office 81
NGO European Scientific Platform
Tel.: +38 098 1948380; +38 098 1956755
E-mail: info@ukrlogos.in.ua
URL: www.ukrlogos.in.ua

Publisher of printed materials: Sole proprietorship - Gulyaeva V.M.
08700, Ukraine, Obuhiv, Malyshka str. 5. E-mail: 5894939@gmail.com
Certificate of the subject of the publishing business: ДК № 3909 of 02.11.2010
